Kovács Zoltán

Nyitott könyv

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 12. szám, 2016. március 25.

Orbán Viktor hat évvel ezelőtti beiktatásakor elmondott beszédében két működési elemet tartott fontosnak és kiemelendőnek: a kormányzás szolgálati jellegét és ezzel mintegy összefüggésben a szerénységet. Hogy nem fognak lopni (Pokorni Zoltán ezt annyira komolyan vette, hogy akkoriban mondta, annak, aki először belenyúl a kasszába, le lesz vágva a keze). Hogy nyíltak lesznek, továbbá hogy az elesetteket nem hagyják elveszni – ahogy a kormányfő mondta: nem hagyják őket az útszélen, és segítik a rászorultakat, azt már szinte magától értetődő természetességgel közölte a parlamenti hallgatósággal. Mint olyan nyilvánvaló kormányzati igényt, amelyről nem is érdemes hosszabban beszélni.

Határozottan állítom, hogy ebből egy percig sem valósult meg semmi. Keresgélek emlékezetemben néhány mozzanatot, amikor ő és emberei szolgáltató jellegű kormányzást gyakoroltak, pláne olyat, amikor szerények voltak, de ilyet nem találok. Azt hiszem, más se találna. Hat év után úgy emlékszem rá, mint aki tömött nemzetiszín zászlóerdő tövében állva fejhangon nyilvánít embereket és csoportokat legázolandó ellenségnek, egy érdekes időszakában pedig, hogy máig kideríthetetlen meggondolásból tisztelegve üdvözöl különböző delegációkat. Az emberi tisztességről pedig bármikor képes félórás–negyvenperces beszédet tartani.